

Slovo úvodem

Milí kolegové, čtenáři,

drugé letošní číslo předznamenává jaro plné událostí v soukromém i profesním životě. Těšíme se na Vás na II. kongresu praktického lékařství, který bude spojen s jubilejním X. sjezdem České farmaceutické společnosti. Program bude pestrý a každý si v něm najde svou „parketu“. Ještě dříve si Vás dovoluji pozvat na tradiční již 9. beskydský slet lékárníků, který z malého regionálního setkání přerostl v masově navštěvovanou akci. Letos je tématicky zaměřen na imunologii a alergologii. Přednášet nám přijede paní profesorka Jiřina Bartůňková, která vede Ústav imunologie 2. lékařské fakulty v Praze spolu se svou kolegyní Evou Vernerovou. Za představitele vrcholných lékárnických organizací přijedou kolegové Michal Hojný, viceprezident ČLK, Jiří Kotlář, člen představenstva ČLK a Petr Horák, vedoucí Katedry lékařství IPVZ, aby Vám sdělili novinky, které Vás mohou zajímat.

Měl jsem tu čest navštívit v Brně 27. února 2008 oslavu 80. narozenin čtyřech významných osobností české farmacie. Kromě doc. RNDr. PhMr. Josefa Malého, CSc., který byl v čase mých studií kantorem na Střední zdravotnické škole v Brně, jsem se se všemi ostatními setkával na fakultě jako se svými učiteli. Doc. RNDr. PhMr. Václav Rusek, CSc., byl našim skupinovým učitelem. V době normalizace jsme jej často trápili svými průšvihy, které jistě mohly poškodit jeho postavení. Nikdy toho však nedbal a velkoryse naše klukoviny přehlížel. Byl pro nás starším vůdcem a kamarádem, což mu zůstalo dodnes. Říkali jsme mu „táta Rusek“.

Další dva, prof. RNDr. PhMr. Jana Solicha, CSc., a prof. RNDr. PhMr. Vladimíra Smečku, CSc., jsem potkal v posledním roce studia na Katedře organizace a řízení farmacie. Zaslévcovali nás do tajů

Zleva: dr. Nováček, prof. Solich, doc. Rusek, doc. Malý

lékárenství a přesvědčovali nás, že práce lékárníka není jen rutina s rozdáváním krabiček s léky, ale že je to práce s nemocným a osvěta pro veřejnost, která lékárníkovi pomáhá obhájit své místo ve společnosti. Dodnes v sobě nosím připomínky prof. Solicha k mým, kdysi vydávaným tiskovinám pro lékaře, kdy mi při recenzi poškrtnal slovo „preparát“ a nahradil ho krásně českým termínem „přípravek“. Když slůvko preparát (ve smyslu léčivý přípravek) slyším, je to jako když někdo řekne místo tára pult.

Čtěl bych tímto všem čtyřem oslavencům nejen popřát vše dobré, hlavně zdraví a neutuchající touhu po vědění, smysl pro humor i lékárnické slabosti, ale i poděkovat za vše, co pro spoustu generací lékárníků vykonali.

Pavel Grodza